

οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, προσέβαλε την απόφαση αυτή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, η πληρεξούσια δικηγόρος της εκκαλούσας, δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσε τις προτάσεις της και με σχετική δήλωσή της δήλωσε, σύμφωνα με το άρθρο 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ, ότι συμφωνεί να συζητηθεί η έφεση χωρίς να παρασταθεί, ενώ η πληρεξούσια δικηγόρος του εφεσίβλητου, παραστάθηκε όπως αναφέρεται παραπάνω και αναφέρθηκε στις προτάσεις που είχε καταθέσει.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 528 του Κ.Πολ.Δικ, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 2 του άρθρου 44 του Ν. 3994/2011, «Αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάστηκε ερήμην, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Ο εκκαλόν δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως». Κατά την έννοια της προαναφερόμενης διάταξης, αν ασκηθεί έφεση από τον εναγόμενο που δικάστηκε ερήμην κατά την πρωτοβάθμια συζήτηση, με συνέπεια να θεωρηθούν ομολογημένοι οι αγωγικοί πραγματικοί ισχυρισμοί και να γίνει δεκτή η αγωγή κατ' ουσίαν, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους τυχόν υποβαλλόμενους πρόσθετους αυτής λόγους, προκειμένου να ανατραπεί το σε βάρος του τεκμήριο ομολογίας. Επομένως, η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται, μόνο στις περιπτώσεις και στο βαθμό που απαιτείται, για να θεωρηθούν παραδεκτοί οι ισχυρισμοί του ερημοδικασθέντος εκκαλούντος. Έτσι, αν ο εναγόμενος που έχει ερημοδικασθεί, ασκήσει έφεση και προβάλλει άρνηση της αγωγικής βάσης, η εκκαλουμένη απόφαση, πλήττεται στο σύνολό της, εξαφανίζεται κατ'ανάγκη ως προς όλες αυτής τις διατάξεις, προκειμένου να ανατραπεί το σε βάρος του τεκμήριο ομολογίας, η υπόθεση φέρεται προς νέα κρίση και διάγνωση στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και ο εκκαλόν εναγόμενος μπορεί να προβάλει με τις ενώπιον του εφετείου προτάσεις του ή με την ασκηθείσα έφεσή του, όλους τους πραγματικούς ισχυρισμούς, που θα μπορούσε να έχει προτείνει πρωτοδίκως, αν είχε παραστεί στην πρώτη πρωτοβάθμια συζήτηση,

Δεύτερο φύλλο της με αριθμ. 6478/2013 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

παράλληλα δε, για λόγους οικονομίας της δίκης, εξετάζονται και οι μάρτυρες κατά την ίδια συζήτηση (ΑΠ 941/2002 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ, ΕΔωδ 210/2004 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ), ενώ ο εφεσίβλητος που δεν ωφελείται από τη διάταξη του άρθρου αυτού (αφού πρωτοδίκως είχε παρασταθεί και προβάλλει τους ισχυρισμούς του), έχει το δικαίωμα προβολής νέων ισχυρισμών για την υπεράσπισή του έναντι της έφεσης, μόνο μέσα στα πλαίσια που θέτει το άρθρο 527 του Κ.Πολ.Δικ (ΑΠ 331/2001 Δνη 42.1318, ΕΛαρ 66/2002 ΔΙΚΟΓΡ 2003.42). Αντίθετα, στην περίπτωση κατά την οποία, ο ερημοδικασθείς πρωτοδίκως εναγόμενος, χωρίς να αρνείται την ιστορική βάση της εναντίον του αγωγής, προτείνει ισχυρισμούς που δεν αντιφάσκουν προς την τεκμαρτή ομολογία του και τη βάση αυτής ευδοκίμηση της αγωγής και ειδικότερα, είτε προβάλλει ισχυρισμούς περί του νόμου αβάσιμου της αγωγής είτε προβάλλει καταλυτικές της αγωγής ενστάσεις ή εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων αναφορικά με την απόρριψη των ενστάσεων αυτών, τότε η εκκαλουμένη απόφαση εξαφανίζεται, μόνον εφόσον ερευνηθεί και κριθεί βάσιμος κάποιος από τους ισχυρισμούς αυτούς, ακριβώς επειδή είναι δυνατόν να ερευνηθούν χωρίς προηγούμενη εξαφάνιση της πληττόμενης απόφασης (ΑΠ 331/2001 Δνη 42.1318, ΕΑ 6525/2005 Δνη 2006.1482, ΕΑ 9960/2005 Αρμ 2007.379, ΕΘεσ 2966/2005 Αρμ 2006.1576, ΕΛαρ 565/2003 ΔΙΚΟΓΡ 2004.91, ΕΑ 2439/2002, Δνη 43.1480). Περαιτέρω, από την προεκτεθεία διάταξη σε συνδυασμό και με τις διατάξεις των άρθρων 270 και 524 παρ. 1 και 2 του Κ.Πολ.Δικ, όπως αυτά ισχύουν μετά την αντικατάσταση τους με τα άρθρα 28 και 44 παρ. 1 αντίστοιχα του ν. 3994/2011 και τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής κατ'άρθρο 72 παρ. 4 εδαφ. β σε συνδ. με παρ. 2 του ιδίου ως άνω νόμου, προκύπτει ότι, ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική, ενώ ενώπιον των δευτεροβάθμιων δικαστηρίων η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η έφεση κατά της πρωτόδικης απόφασης ασκήθηκε από το διάδικο που δικάστηκε ερήμην στον πρώτο βαθμό. Κατά συνέπεια, στην περίπτωση αυτή, που είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση ενώπιον του Εφετείου, δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ και έτσι δεν είναι επιτρεπτή η παράσταση κατά τη συζήτηση με κοινή δήλωση των διαδίκων, που υπογράφεται από

τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους, ή με δήλωση του ενός ή ορισμένων μόνο πληρεξουσίων ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση. Η απαγόρευση της παράστασης με δήλωση πληρεξούσιου δικηγόρου στην περίπτωση του άρθρου 528 του Κ.Πολ.Δικ ισχύει, όχι μόνο για τον διάδικο, ο οποίος δικάστηκε ερήμην στον πρώτο βαθμό, αλλά και για τον αντίδικό του, ο οποίος κανονικά είχε παραστεί στον πρώτο βαθμό. Τούτο σαφώς προκύπτει από τις προαναφερόμενες διατάξεις, διότι διαφορετικά, χωρίς δηλαδή την πραγματική παράσταση όλων των διαδίκων, προφορική συζήτηση δε νοείται, αλλά και επιβάλλεται, για την ισότητα των όπλων και από την αρχή της δίκαιης δίκης κατ' άρθρο 6 της ΕΣΔΑ (ΑΠ 251/2009 Α' δημ. ΝΟΜΟΣ, ΕΘεσ 466/2010 Αρμ 2011.814). Έτσι, προκειμένης έφεσης κατά το άρθρο 528 του Κ.Πολ.Δικ, κατ'αποφάσεως Μονομελούς Πρωτοδικείου, που ασκήθηκε από τον διάδικο που δικάστηκε πρωτοδικώς ερήμην, η προφορική συζήτηση της υπόθεσης είναι υποχρεωτική και επομένως, ο διάδικος που προκατέθεσε δήλωση ότι δεν θα παραστεί κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, θεωρείται ότι δεν λαμβάνει μέρος κανονικά στη συζήτηση της έφεσης και συνεπώς δικάζεται ερήμην. Τέλος, με τη διάταξη του άρθρου 524 παρ. 3 του Κ.Πολ.Δικ, όπως αντικ. με το άρθρο 44 του Ν. 3994/2011 που ισχύει από τις 25-7-2011 και τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση κατ'άρθρο 72 παρ. 4 εδαφ. β' σε συνδ. με παρ. 2 του ιδίου ως άνω νόμου, σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος, εφαρμόζονται ως προς την έφεση οι διατάξεις για την ερημοδικία του ενάγοντος, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 272 του Κ.Πολ.Δικ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 30 του ιδίου ως άνω νόμου, αν η συζήτηση γίνεται με επιμέλεια του ενάγοντος και αυτός δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση, ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ'αυτήν κανονικά, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την αγωγή (παρ.1), αν δε η συζήτηση γίνεται με επιμέλεια του εναγομένου, ή εκείνου που άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271 και σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος, απορρίπτεται η αγωγή (παρ. 2). Συνακόλουθα, στην περίπτωση της ερημοδικίας του εκκαλούντος, όπου η προφορική συζήτηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 270 του Κ.Πολ.Δικ είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528 του ιδίου Κώδικα, το δικαστήριο που δικάζει την έφεση, οφείλει, αν τη συζήτηση επισπεύδει ο εκκαλών ή εάν ο τελευταίος κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, στην περίπτωση που τη συζήτηση επισπεύδει ο εφεσίβλητος, να απορρίψει την έφεση χωρίς περαιτέρω έρευνα της ουσίας, διότι ο εκκαλών με την απουσία του ή με τη μη προσήκουσα παράστασή του, θεωρείται ότι παραιτείται από την έφεση (ΑΠ 158/2010 ΝοΒ 2011.343, ΕΠΑτρ

Τρίτο φύλλο της με αριθμ. 6478/2013 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών.

396/2009 ΑΧΑΝΟΜ 2010.339, ΕΑ 5137/2009 Δνη 2010.208, ΕΔωδ 168/2006 Α'δημ. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η συζήτηση της κρινόμενης από 2-5-2013 (αριθμ. εκθ. καταθ. 2345/2013) έφεσης κατά της με αριθμ. 761/2013 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο δίκασε κατά την τακτική διαδικασία την από 11-1-2011 (αριθμ. εκθ. καταθ. 11470/781/2011) αγωγή του ενάγοντος και ήδη εφεσίβλητου, ερήμην της εναγομένης και ήδη εκκαλούσας, επισπεύδεται με επιμέλεια του πρώτου (εφεσίβλητου), όπως τούτο προκύπτει από τη με αριθμ. 11067Δ/23-5-2013 έκθεση επίδοσης της έφεσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιά την οποία νόμιμα προσκομίζει με επίκληση ο εφεσίβλητος. Η εκκαλούσα όμως, στην παρούσα κατ' έφεση δίκη, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της, δεν εμφανίσθηκε κατ' αυτή με πληρεξούσιο δικηγόρο, ούτε εκπροσωπήθηκε από αυτόν, αλλά η πληρεξούσια δικηγόρος της προκατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου τις προτάσεις της καθώς και μονομερή δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ, ότι δεν θα παραστεί κατά τη συζήτηση. Πλην όμως, ενόψει του ότι, η ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μεταξύ των διαδίκων, διαφορά, εκδικάσθηκε κατά την τακτική διαδικασία και η εναγόμενη και ήδη εκκαλούσα δικάστηκε ερήμην, στην παρρύσα κατ' έφεση δίκη, η προφορική συζήτηση της υπόθεσης είναι υποχρεωτική και δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 242 παρ 2 του Κ.Πολ.Δικ που παρέχει την ευχέρεια της πλασματικής παράστασης με δήλωση. Επομένως, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, η εκκαλούσα, η οποία δεν μετέχει κατά τα ανωτέρω κανονικά στη συζήτηση και θεωρείται δικονομικά απύσα, πρέπει να δικαστεί ερήμην και να απορριφθεί η έφεσή της. Τα δικαστικά έξοδα του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας πρέπει, κατά παραδοχή του σχετικού νομίμου αιτήματός του (άρθρο 106 του Κ.Πολ.Δικ), να επιβληθούν σε βάρος της εκκαλούσας (άρθρα 176, 183 και 191 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ), όπως ορίζεται στο διατακτικό. Περαιτέρω, πρέπει να ορισθεί το νόμιμο παράβολο, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας από την ερημοδικαζόμενη εκκαλούσα (άρθρα 501, 502 παρ. 1 και 505 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δικ)

κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του κατατεθέντος από την εκκαλούσα κατά την άσκηση της έφεσης παραβόλου στο δημόσιο ταμείο, λόγω της ήττας της (εκκαλούσας) στη δίκη (άρθρ. 495 παρ. 4 του Κ.Πολ.Δικ), όπως κατωτέρω ορίζεται.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της εκκαλούσας.

Ορίζει το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας κατά της παρούσας από την ερημοδικαζόμενη εκκαλούσα.

Απορρίπτει την από 2-5-2013 (αριθμ. εκθ. καταθ. 2345/2013) έφεση κατά της με αριθμ. 761/2013 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Καταδικάζει την εκκαλούσα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων του εφεσίβλητου για τον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου που κατατέθηκε από την εκκαλούσα με το με αριθμ. 13460296/2-5-2013 διπλότυπο είσπραξης της ΙΓ' ΔΟΥ Αθηνών, στο δημόσιο ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Αθήνα, στις 31 Οκτωβρίου 2013, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και της πληρεξούσιας δικηγόρου του εφεσίβλητου.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

